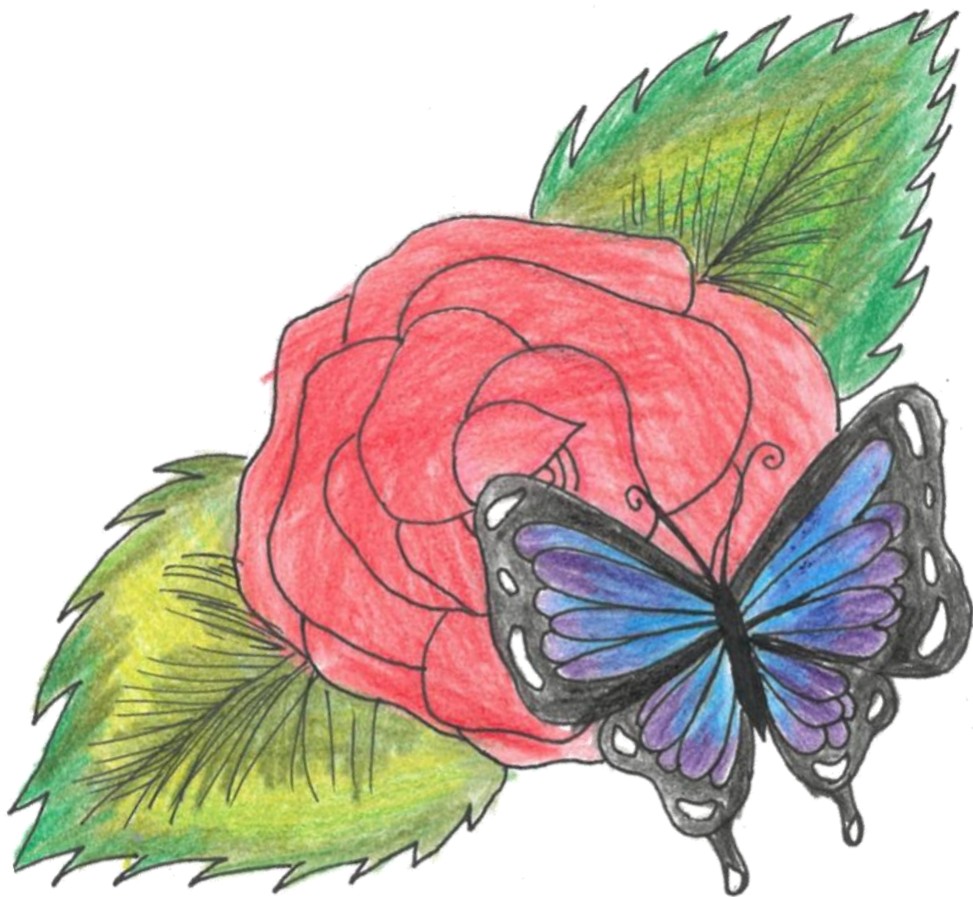

RAZMIŠLJANJA

Glasilo otrok Vzgojnega doma Veržej

Šolsko leto 2023/2024

31. številka

Uvodnik

Zunaj je že pomlad. Na to nas opozarjajo topli dnevi, rožice, ptički, čebelice, pikapolonice, prve jagode in češnje ... junij je tu. Še zadnje šolske obveznosti. Še zadnji dnevi v šolskih klopeh, saj se šolsko leto počasi bliža h koncu. Kmalu prihajajo počitnice, ki ji že čakamo. Prišel je tudi čas za **RAZMIŠLJANJA**, naše domsko glasilo.

Naše letošnje leto je bilo polno izzivov, tistih vsakodnevnih in tistih, ki nas bodo spremljali še dolga leta. Bilo je leto prilagajanja, iskanja, novih znanj in spoznanj, starih in novih poznanstev, dobrih in manj dobrih idej, takšnih in drugačnih dogodkov, ki so nas zaznamovali ... Kljub vsemu ali pa ravno zaradi vseh letošnjih izkušenj, smo danes takšni kot smo in takšni gremo naprej. Vsi skupaj in hkrati vsak zase.

Vsaka generacija po svoje prispeva k našemu skupnemu življenju v zavodu. Skupaj doživljamo, skupaj se smejimo in jokamo, skupaj pišemo in rišemo, skupaj pojemo in plešemo, skupaj živimo čas v zavodu. Nekaj tega ostaja skrito v nas samih, veliko tega pa imamo pred seboj zbranega v letošnji številki domskega glasila »Razmišljanja«.

Predlagam, da si vsi skupaj vzamemo čas, prelistamo strani in uživamo ob branju, spominjanju in podoživljanju letošnjih dogodkov.

Potem pa se sprostimo in preživimo čim več časa z našimi najbližjimi. Pa naj bo to nekje na domačem vrtu, na sosednjem travniku s piknik odejo, ob morju ali v hribih, pred TV-jem ali s knjigo v rokah ... Pomembno naj bo le to, da bodo z nami tisti, ki nam največ pomenijo.

Klavdija Paldauf, urednica

Gugalnica v parku, Zala T., (voščenske)

Poletne počitnice

Poletje v SSD

V času šolskih počitnic 2023 so nekateri mladostniki del počitnic preživali v SSD. Primerno počitnicam smo si dni popestrili tako, da smo se več družili in pogovarjali. Šli smo na kak krajši izlet, v kino in na kopanje v Banovce.

V Parku doživetij v Križevcih smo preverili ali smo med počitnicami kaj zakrneli ali smo še gibljivi kot elastike. Plezali smo, lovili ravnotežje, se spustili po jeklenici, skakali na trampolinu, hodili bos (da smo občutili travo in različne površine), se sprehodili po parku in tudi uživali v senci pod krošnjami ter igrali družabne igre. Vmes smo reševali še uganke, ki smo jih našli v parku in uganili prav vse! Medtem ko smo se igrali z letali, je eden poletel na drevo. Bili smo iznajdljivi in ga sklatili s pomočjo lastnega obuvala.

V kinu smo si julija ogledali animirani film Ruby, najstniški kraken, v avgustu pa Ninja želve: mutantska ujma. Da je bilo doživetje res pravo, smo zraven jedli sočne kokice. Med filmom smo se fino nasmejali, se sprostiti ter dodali še en lep spomin.

Na kopanju v Banovcih pa je itak bilo super. Vsi imamo radi vodo, posebej pa prija ob vročih poletnih dneh. Malo smo plavali, se vozili po toboganu, se potapljali na dah, iskali senco z ležalniki vred in se v vodi ohladili. Najboljše od vsega pa je bilo, da smo spoznali nove prijatelje, s katerimi smo se družili.

Tako je čas kar švignil mimo. Ne pravijo zaman, da čas mine najhitreje, kadar se imamo lepo!

Vzgojitelji in otroci iz SSD,
zapisala Nina Rojnik

Hobotnice

Poletje je. Čeprav vsi otroci ne morejo med počitnicami domov ali na morje, si lahko tudi v zavodu pričaramo morsko vzdušje ... Tokrat s hobotnicami iz volne izpod rok Janeli in vzgojiteljice Nine R.

Počitniška kulinarika

Imate radi štrudelj ali retaš? Kaj pa palačinke? No, mi smo med počitnicami delali oboje in vse je bilo njaaamiiii! Malo nam je pomagala vzgojiteljica Nives, sicer pa smo bili sami kuharski mojstri. Seveda je bilo vse slastno in je hitro izginilo v naše trebuščke.

Počitniški piknik

Bliža se konec počitnic, zato smo se dogovorili, da bomo imeli "zaključni piknik". Gospod Bojan je pripravil žar in skupaj smo pripravili slastne hamburgerje. Po kosilu smo se še malo rekreirali oz. tekmovali v vzdržljivosti. Denis nam je predstavil eksperiment "vulkan". Tako smo malo drugače preživeli vroč avgustovski dan.

Pohod na Jeruzalem

4. oktobra 2024 smo organizirali že tradicionalni jesenski pohod. Stanovanjska skupina Beltinci je šla na pohod po domačem kraju, vsi ostali pa smo šli na Jeruzalem.

Oktober je čas zrelosti jesenskih plodov in čas našega tradicionalnega oktobrskega pohoda na Jeruzalem. 3-5 km pohoda so se udeležili otroci in vzgojitelji iz vseh vzgojnih skupin, Stanovanjske skupine Veržej in Stanovanjske skupine Dokležovje. Tega smo organizirali v Tednu otroka, v sredo, 4. oktobra 2023.

Na Jeruzalem smo se povzpeli iz različnih koncev in tako imeli možnost slikovito pokrajino okrog Jeruzalema spoznati iz različnih izhodiščnih točk.

Uživali smo! Še posebej, ko smo v že obranih vinogradih našli še kakšen ostanek grozdja, ki jim po prleško rečemo »paperki«.

Leon Vreča, mentor

Pohod po Beltincih

Jeseni se otroci in vzgojitelji že tradicionalno v Tednu otroka odpravimo na pohod. Tudi v Stanovanjski skupini Beltinci smo se zato v sredo, 4. oktobra 2023 odpravili na pohod.

Pot nas je vodila po Beltincih, kjer smo ugotavljali spremembe, ki jih jesen prinese naravi. Nabrali smo par divjih kostanjev, srečali in si ogledali krta (res živega in urnega krta, ki ga je Janez zbezljal iz rova). Sprehodili smo se tudi okoli beltinškega gradu, ki pa ni zbudil firbcev. Najbolj smo bili zadovoljni, ko smo se posladkali.

Otroci in vzgojiteljica iz ISB

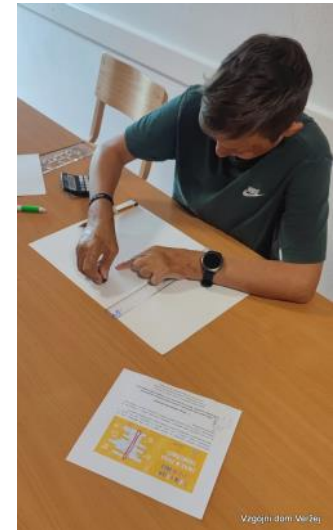

Radovedni izziv

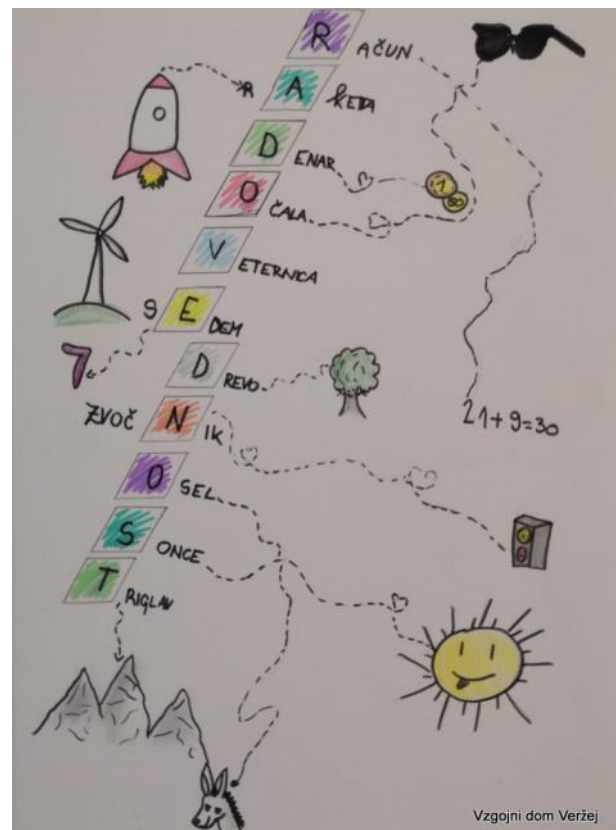
Letos je bila osrednja tema Tedna otroka "radovednost", potekal je pod geslom ZAKAJI IN ZATOJI RADOVEDNOSTI. Tako smo se odločili, da torej otrokom in mladostnikom postavimo izziv – enega aktivnega in drugega miselnega, ki so ju morali opraviti prav v tednu otroka.

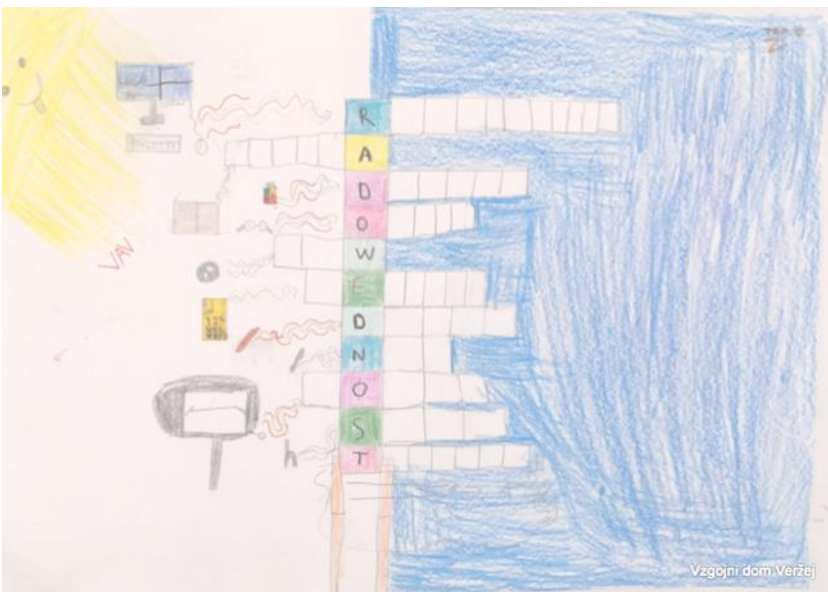
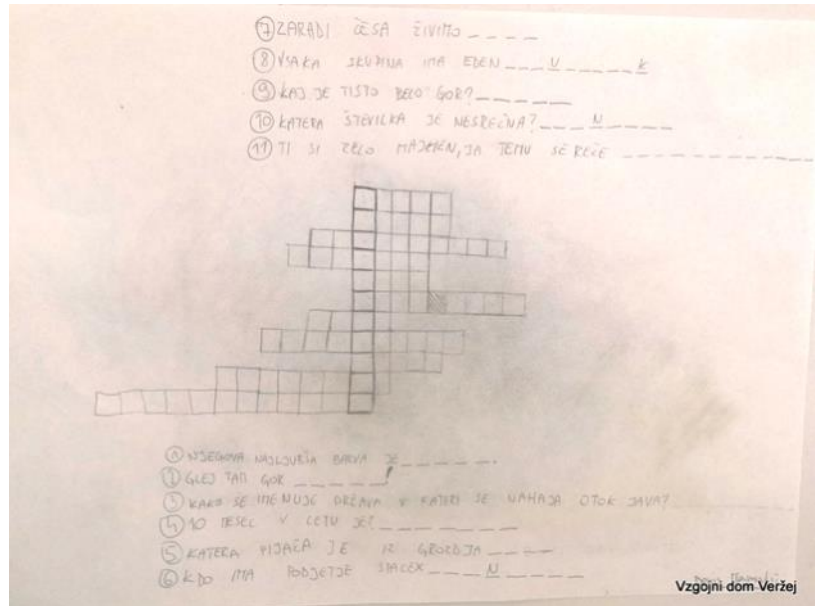
Prva naloga se je imenovala RADOVEDNA AKTIVNOST. V tednu otroka smo ob popoldnevih izvajali številne "radovedne aktivnosti": reševali kvize, šli na pohod, pekli, zlagali rubikove kocke, nabirali kostanje ...

Druga naloga je bil IZZIV ZA MISELNO USTVARJANJE. Otroci in vzgojitelji so bili izzvani, da opravijo vsaj en tak izziv. Nekateri so se izkazali z izdelovanjem križank z geslom "radovednost". Križanke so bile zanimive, saj so narisali, pobarvali, oblikovali in okrasili križanke čisto po svoje. Drugi so sestavili kviz vprašanja in nas izzvali pri ugotavljanju odgovorov. Miselni izzivi so se pokazali kot zelo ustvarjalni in zanimivi.

KRIZANKA ZA TE DEN OTROKA

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____

1. Ko s svinčnikom napišemo, lahko zradiramo.
2. Je prevozno sredstvo.
3. Za božič ga dobimo in raztrgamo ovojni papir.
4. Lahko gledamo skozi njega.
5. Je nočna žival, ki tuli.
6. Poganja luč in vozila.
8. Moja psička, ki ima žensko obliko imena najstarejšega mladostnika v stanojanski skupini v Dokačevju.
9. Gledamo se v njega.
10. Naša skupina.
11. Ladja, ki je potonila leta 1912 in po kateri je bil posnet film.

AVTOR: GLORIAN KISILAK

7. pred dawnimi časi so umrli zaradi komete.

Vzgojni dom Veržej

1. R
2. A
3. D
4. O
5. V
6. E
7. D
8. N
9. O
10. S
11. T

1. Največja država v Južni Ameriki?
2. Dana na vsobuje veliko?
3. Kolarkar Luka...?
4. Nime in primek izumitelja rube kocke?
5. IV kateri državi živimo?

6. Pri katerem predmetu največ računamo?
7. Najdaljši dan v tednu?
8. IV skupini nagrade igramo...?
9. Največja zvezda v osorništu?
10. Koliko planetov je v našem sončju?
11. IV skupini nagrade gledamo...?

2.sk

Vzgojni dom Veržej

KVIZ

1. Igra, v kateri se ne jezimo.
2. Kaj je 31. oktobra vsako leto?
3. Kdaj je dan reformacije?
4. V katerem letnem času odpada listje?
5. Kdaj ima naš hišnik rojstni dan?
6. Kdo je Marija Ferenc?
7. Za kateri kraj so značilne narcise?
8. Na koga se spominjamo na 1. november?
9. Kdaj je teden otroka?
10. Naštej 5 zdravih jedi.

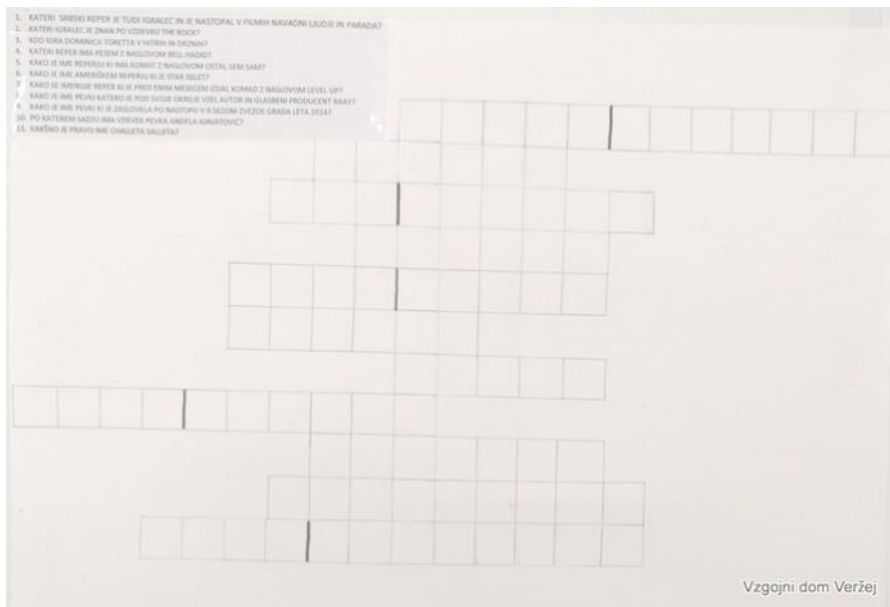
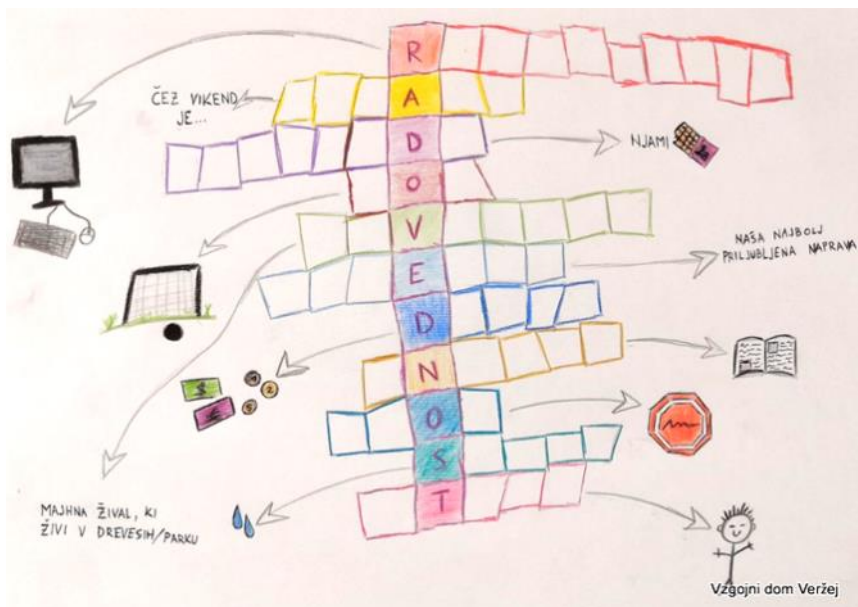
Vzgojni dom Veržej

TEDEN OTROKA

2.-8.10. 2023

SREČA
JEZA
DOST
ZIVE
DOST
ONOST
OVOST
VZNEMIR
NEVREJSE
DOBRODELNOST
DEZNOST
OPTIMIZEM
PRIJATELJSTVO
STRAH

Vzgojni dom Veržej

KRIŽANKA

1. V naši državi prebivajo dva bratca, prava in leva (11 črk)
2. Imena _____ (11 črk)
3. V celini žaba v središču žaba _____ (11 črk)
4. TO JE ODPORN POLNO LÉBE; RDEČERANČKA UŽIVANJA IN ŽABATE
5. V naši skupini je soglasnik _____ (11 črk)
6. Vsi črki so različni, razen tega sestavljen iz črk _____ (11 črk)
7. TO JE ŽIVAL, KTERI JE ŽIVEL NA DOLNEM SVETU
8. Malo priložnostno žival
9. Ko stane žival na zemi na črki _____ (11 črk)
10. Dobi svojo priložnostno žival _____ (11 črk)
11. Za žival, priložnostno žival _____ (11 črk)

Vzgojni dom Veržej
4.5.2024

R _____
 _____ **A** _____ → RIŠENO
 _____ **D** _____
 _____ **O** _____ ← RILEC IMA
 _____ **V** _____ → PO TRINČAH SE
 _____ **E** _____ → OD ŽARKE DOBIMO
 _____ **V** _____
 _____ **N** _____ →
 _____ **O** _____ →
 _____ **S** _____ →
 _____ **T** _____ →
 _____ **U** _____ →
 _____ **V** _____ →
 _____ **E** _____ →
 _____ **N** _____ →
 _____ **O** _____ →
 _____ **S** _____ →
 _____ **T** _____ →

1. _____ (11 črk)
2. _____ (11 črk)
3. _____ (11 črk)
4. _____ (11 črk)
5. _____ (11 črk)
6. _____ (11 črk)
7. _____ (11 črk)
8. _____ (11 črk)
9. _____ (11 črk)
10. _____ (11 črk)
11. _____ (11 črk)

Vzgojni dom Veržej

Čudežno potovanje

Naša čudežna potovanja so nekaj posebnega. Le kdo si ne želi, da bi lahko kar takoj kot orel poletel v modro nebo? Ali pa k svoji družini in prijateljem? Se dotaknil simpatičnega psička? Zavohal čudovit jesenski gozd, ki diši po jurčkih, smrekah in borovcih? Kdo si ne želi pohrustati slastnega mareličnega rogljička ali okusnega sladoleda v najboljši slaščičarni? Aja, raje bi okušal jagode s sladoledom in smetano? Ali dalje, kdo si ne želi, da bi se nad mesto zapeljal na mehkem belem oblaku? Morda se želi kdo vrniti tja, kjer je nekoč že bil in kjer se je prav dobro počutil?

Mi smo izkoristili naše misli, našo domišljijo in želje. Vse to obiščemo, pogledamo, poizkusimo, potipamo, poslušamo, povonjamo ... v naših mislih. Predstavljamo si tako močno, skoraj, kakor da bi bilo poleg nas. Če zapremo oči in se umirimo, potem si lahko sliko o nečem ustvarimo kar sami. V mislih lahko potujemo kamorkoli. Ja, temu pravimo vizualizacija ...

Na prvem potovanju smo bili na morju z vzgojiteljico, postali pa smo tudi pirati, ki so svojo težavo rešili le z medsebojnim sodelovanjem in pomočjo. Čutili smo od toplega peska na nogah, do čudovitega okusa čokolade v rogljičku. Leteli smo na oblaku in se vozili v avtu. Narisali smo tisto, kar smo najbolj intenzivno doživeli, nato pa se pred spanjem šli, v objemu mehkega oblaka, posloviti od prijazne zvezdice na nočnem nebu.

Presenečena sem nad fanti, da so se uspeli popolnoma sprostiti, zaupati mojemu vodenju in se sproščeno podati na naše prvo skupno potovanje. Naslednjič bomo obiskali povsem drugačno okolje in se ustavili pri njihovih domačih ...

Kamila Kramarič, mentorica

Pri včerajšnji delavnici sem užival. Všeč mi je, da je (načeloma) namenjena sprostitvi. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo risali stvari, ki smo se jih najbolj spomnili iz sprostitve. Vzgojiteljica je predvajala sproščujočo glasbo in nam usmerjala misli. Motilo me je edino, da sta se Anže in Dejan med pogovorom smejala.

Urban L.

Letovanje v sanjah

Bili smo v šoli, v učilnici drugega razreda. V prostoru so bile pripravljene blazine, odeje in vzglavniki. Ulegli smo se na blazine in se pokrili z odejami. Po pogovoru smo odpotovali v sanje. Z ladjo smo pluli po morju in jedli čokoladni rogljiček. Počutil sem se zelo prijetno, umirjeno in sproščujoče. Vzgojiteljica nas je pozneje spraševala, kako smo se počutili in kaj smo si na tem potovanju najbolj živo predstavljali. To smo tudi narisali. Risali smo ladjo, morje, čokoladni rogljiček. Zaključili smo prijetno in umirjeno, pa tudi nasmejali smo se.

Anže B.

Meditacija in vizualizacija z vzgojiteljico Kamilo

Začelo se je okoli 18:30 ure. Najprej smo si izbrali vsak svoj prostor, nato smo pogasili večino luči in se ulegli na hrbet. Lahko smo se pokrili z odejo, ali pa ne (jaz sem se celo pokril prek glave hi-hi-hi). Ko smo se namestili, smo začeli potovati. Najprej smo bili v zavodu, v času poletja in od tam odhajali na morje. Ko smo prišli do obale, smo se podali proti plaži. Nato smo postali pirati, si očistili ladjo in odšli na potovanje. Prav takrat je nastala nevihta in ladjo je metalo zdaj sem, zdaj tja. Hitro, kot bi mignil, smo v vodo zmetali gumijaste rešilne čolne, saj je ladja nasedla na čeri.

Po tem prvem potovanju smo narisali, kar smo si najbolj močno predstavljali (jaz sem narisal hamburger, ki ima namesto mesa rogljiček). Ko smo risbe vsi končali, smo se vrnili na mesta in se spet ulegli. Sledila je vizualizacija za lahko noč. Verjeli ali ne, dejansko sem ponoči lažje spal.

Skratka, bilo je carsko, saj vem, da take stvari v podzavesti pozitivno vplivajo na nas. Vseeno na kakšen način, samo, da se tega zavedamo.

Dejan S.

Mednarodni dan strpnosti

16. november je MEDNARODNI DAN STRPNOSTI – DAN ZA STRPNOST IN PRIJATELJSTVO. Tema letošnjega projekta je STOP SOVRAŽNEMU GOVORU – SPOŠTUJMO RAZLIKE MED NAMI.

Društvo EKSENA že vrsto let organizira na ta dan projekt, ki obeležuje Mednarodni dan strpnosti – Dan za strpnost in prijateljstvo in k sodelovanju vabi vrtce in šole.

Ker tudi pri nas otroke in mladostnike učimo strpnosti, kot ene izmed pomembnih vrednot ljudi, smo se letos odločili, da se pridružimo projektu. Tudi nam je pomembno, da otroke in mladostnike ozaveščamo o pomenu strpnosti med ljudmi ter jih spodbujamo k spoštljivim medsebojnim odnosom, razumevanju, sodelovanju, prijateljstvu in sožitju.

Med 13. in 17. novembrom 2023 smo zato po vseh skupinah izvedli delavnice na temo sovražnega govora. Letošnji naslov se namreč glasi STOP SOVRAŽNEMU GOVORU – SPOŠTUJMO RAZLIKE MED NAMI.

Skozi pogovor, poslušanje, branje, gledanje filmčkov, likovno in literarno ustvarjanje smo razmišljali o strpnosti, sodelovanju, medsebojnih odnosih, komunikaciji in spoštovanju drug drugega ter naših razlik. Pri tem so nastali zelo zanimivi izdelki, ki so krasili našo oglasno desko – stenčas.

Prijateljstvo

V sosednjem razredu je imel eden od sošolcev bolj temno polt od drugih. Ime mu je bilo Tine. Ker je bil drugačen od drugih, je bil neprestano izpostavljen posmehu in poniževanju. Vse to je trajalo zelo dolgo, dokler se ni eden od sošolcev odločil, da ga bo pretepel. Ko je šel ta fant proti šoli, je opazil, da temnopolti sošolec spremlja v bolnišnico zelo bolnega očeta. To ga je ganilo. Pristopil je do njega in se mu opravičil z besedami, da ni vedel, da ima tako bolnega očeta. Spoznal je, da ima njegov sošolec zelo težko življenje in se mu še enkrat opravičil. Tine mu je dejal, da se lahko vsak kdaj zmoti in da ima vsak zato tudi drugo priložnost. Postala sta najboljša prijatelja. Zanj je bila to dobra izkušnja, saj je spoznal, da bi se lahko vsi počutili bolje, če bi se med sabo spoštovali, ne glede na medsebojne razlike.

Anej Ke.

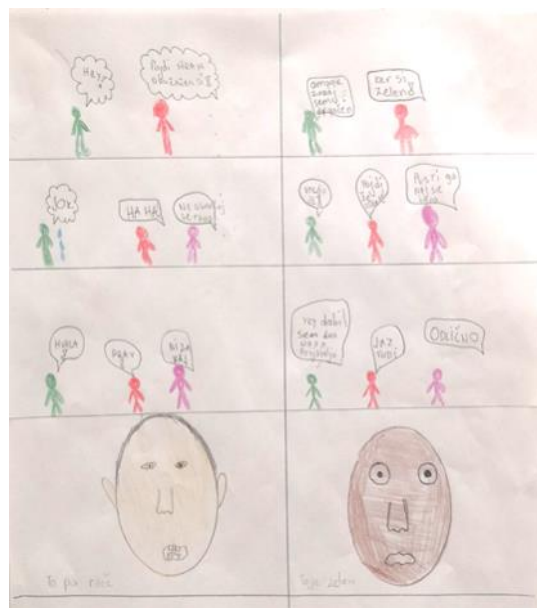

Sprejemanje drugih ljudi

Praznovali smo moj rojstni dan. Z mojim očetom sva gledala smešnice na telefonu. Gledala sva nekega fanta, ki je bil zelo temen. Potem sva našla njegov profil na tik toku. Posnel sem gibe in ga povabil k meni domov na obisk. Čez nekaj ur je ta otrok res prišel. Ime mu je bilo Primož. Pregledal sem ga, če ima pri sebi kaj nevarnega. Jaz sem mu razkazal celo vilo, on pa ni vedel, kako je živeti v taki lepi vili. Oče mu je dal vse, kar je hotel, z mamico pa sva ugotovila, da je zelo dober otrok. Midva z bratom sva imela igrače: avte, traktorje, prikolice, motorje, štirikolesnik na elektriko. Tudi on si je tega želel, a si ni mogel privoščiti, saj ni imel družine. Nismo ga obsojali. Pri nas si je lahko sposodil, kar je želel.

Anonimno

Bilo je jutro, ko je mali Alen šel v šolo. Sošolci ga niso marali, ker je bil drugačen od ostalih. Vsi so ga topli, zmerjali, izzivali, nakar je prišel ta dan, 30. januar, ko se je deček odselil daleč v stran od nesramnih sošolcev. Ko je spoznal nove sošolce, so ga vsi lepo sprejeli. Spet so ga trije fantje izzivali, a se Alen ni oziral za njimi. Pustil jih je na miru, kot da jih ni. Čez tri dni so tudi ti fantje Alena sprejeli. Skupaj so se igrali in družili.

Če si drugačen, še ne pomeni, da nisi človek.

Alja K.

Strpnost je to, da smo do vseh ljudi enaki. Da enako obravnavamo črnce in belce, moške in ženske, starejše in mlajše, različno spolno usmerjene, invalide in zdrave ljudi, slepe in gluhe, bogate in revne ...

V naši skupini in na naši šoli je punca, ki je nobena od ostalih deklet ni marala. Bila je drugačna od nas, zato je nismo želele sprejeti med nas. Ostale smo bile tu že precej dlje kot ona. Ni nam bila všeč vizualno in ne drugače. Do nje smo bile precej nesramne. Nekatero so jo tudi pretepale, kar ni bilo lepo od njih, pa so vseeno to storile. To je resničen primer nestrpnosti, ki se je zgodil nedolgo nazaj.

Želim si, da bi tega bilo vedno manj na tem svetu, saj bi potem bilo več miru in bi vsi bili srečnejši. Lepo bi bilo, da bi ljudje drug drugega sprejemali takšne kot smo in da ne bi prišlo več do raznih diskriminacij med ljudmi.

Anonimno

Nekega dne je Petrepna lisica hotela iti v trgovino, ampak je bila zaprta. Hotela je kupiti meso. Šla je v Mačje mesto, kjer ni avtomobilov. K njej je prišel gospod iz Amerike s svojim ljubljencem, miškom. Na Mačjo cesto je prišle tudi Triglavski volk z veliko repi in s svojim otrokom. Na Mačji cesti sta pristala, ker je bila trgovina z igračami zaprta. Volk je bil slabe volje in je gospodu rekel: »Neumnež!« Gospod pa mu je zabrusil, da je njegov otrok pošast. Volk je odgovoril: »Ne, ni!« Razjezil se je tudi volkov otrok. Zaradi dolžine njegovega vratu, je imel težave z ravnotežjem. Glasno je potrkal s kljunom in rekel: »Nehajte, mi smo prijatelji!«

Denis R.

Drugačen

Nek fant ni imel prijateljev in staršev. Živel je v rejniški družini. Nekega dne se je vpisal na novo šolo. Že prvi dan so se mu norčevali, ker ni imel modnih oblačil, medtem ko so vsi ostali imeli lepa oblačila. Ko je prišel domov, je vprašal mamo, če mu lahko kupi lepša in bolj modna oblačila. Odgovorila mu je, da nima dovolj denarja, da bi to kupila. Fant je bil žalosten, ker je vedel, da se mu bodo spet norčevali. Mama mu je rekla, da mu bo enkrat kupila nova oblačila in kmalu jih je res. Bila so boljša oblačila kot jih imajo sošolci. Ko je prišel v šolo, so ga nenehno spraševali, kje jih je kupil, a se je odločil, da jim ne pove. Šele takrat so ga sprejeli kot sošolca.

Anonimno

Nekoč je živel otrok z imenom Nik. Hodil je v 7. razred. Imel je dobre sošolce. Kasneje je dobil novega sošolca. Ta novi sošolec je imel pred dvema mesecema prometno nesrečo, zato je bil na invalidskem vozičku. Drugi fantje ga niso sprejeli. Norčevali so se iz njega in se mu smejali. Niku se je fant zasmilil in je ostalim fantom rekel, naj ga nehajo izzivati. Smejali so se tudi njemu. Nik se ni zmenil zato in se je z novim sošolcem igral. Kasneje so si ostali fantje premislili ter se priključili Niku in novemu sošolcu. Kmalu so bili vsi skupaj veseli in so se vsi skupaj igrali.

Anej Kra.

Bil je lep, sončen ponedeljek, ko je 5. a dobil novega sošolca. Ime mu je bilo Treore in je prihajal iz Kameruna. Star je bil 10 let. Vsi so ga malo čudno gledali, ker je bil drugačen polti kot oni. Ko se je začel pouk matematike, je učiteljica predstavila novega sošolca. Pozdravil jih s »Hey« in vsi so ga prijazno pozdravili nazaj. Sedel je za mizo, ki je bila prazna in je sedel sam. Kasneje, ko je bila ura športa, je fanta bilo strah vprašati, ali lahko z njimi igra nogomet. Zaslišal je: »Treore, pridi z nami igrati nogomet.« Razdelili so se v ekipe in igrali nogomet. Pripovedoval jim je o sebi, oni pa so mu povedali, da je zelo dober v nogometu. Postali so prijatelji in k novi uri so šli kot dobri prijatelji.

Lorind J.

Pepček se je vsak dan norčeval iz Frančka. En dan mu je Janez rekel, da naj bo prijazen do njega. Vprašal ga je: »Kako bi tebi bilo, če bi se ti nekdo norčeval?« Od tistega dne je Pepček bil bolj prijazen do Frančka.

Prijaznost je jezik, ki ga lahko slišijo tudi gluhi in vidijo tudi slepi.

Anja H.

Kmečka zgodba sosedov

V jezi, ker mu je Micka ukradla kruh, ji je Franci zabrusil, da je debela. Ta izjava je Micko prizadela, zato je bila užaljena. Ko je Micka zadevo premislila in ugotovila, da ni storila prav, se je Franciju opravičila. Franci se je po opravičilu počutil veliko bolje, zato ji je to odpustil. Pojasnil ji je, da to nikakor ni prav in jo prosil, da naj tega več ne ponovi. Tudi sam se je opravičil, ker se v jezi ni prav izrazil. Po tem pogovoru sta se oba pomirila in se spet dobro razumela.

Nal D.

Pa tako malo je treba...

V tretjem razredu je bilo 26 učencev. Med njimi sta bili tudi Tina, ki je bil iz bogate družine, in Lili, ki je bila na invalidskem vozičku. Tina se je večkrat norčevala iz Lili, zaradi česar je bila Lili žalostna. Doma je pogosto jokala in ni hotela v šolo, saj se je bala, da se bo Tina ponovno norčevala in jo prizadela.

Če bi Tina v svoji razposajenosti zmogla vsaj malo sočutja in spoštovanja do svoje invalidne sošolke, tega zagotovo ne bi delala. Zagotovo bi se obe počutili veliko bolje, če bi jo namesto izzivanja spraševala, kako se počuti, ko se ne more tako neovirano gibati in poplesavati kot ona. Lahko bi ji pomagala pri nalogah in jo z vozičkom peljala na sprehod. Med njima bi se lahko spletlo prijateljstvo, zaradi česar bi se obe bolje počutili, se imeli lepo in bili zadovoljni.

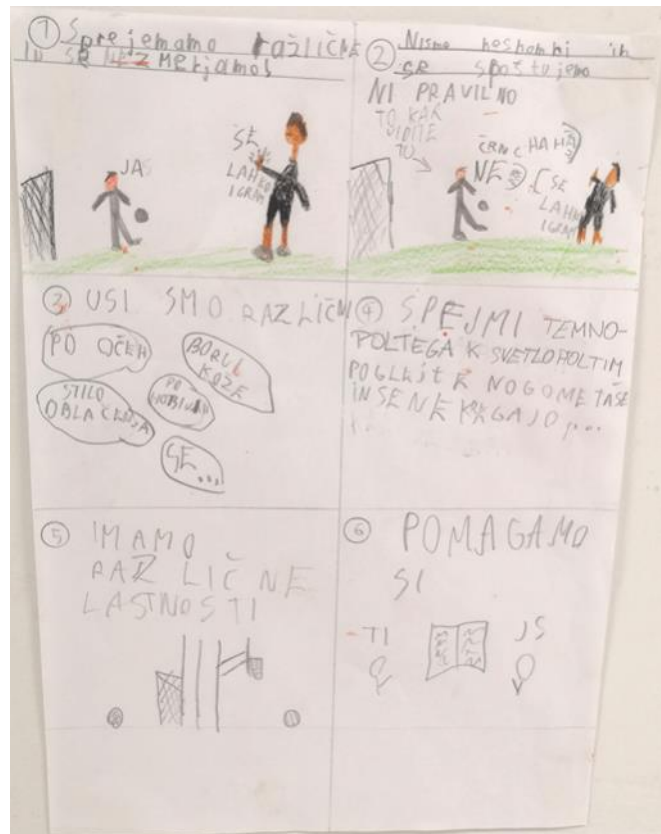
Pa tako malo bi bilo potrebno.

Glorian K.

Štrpčnost

Jure Nemec, AS, 11.23

Potovanje v Španijo

Konec oktobra 2023 je Žan, ki biva v Stanovanjski skupini Veržej in obiskuje OŠ Cvetka Golarja Ljutomer, sodeloval v projektu Erasmus, ki ga izvajajo na njegovi šoli. Skupaj z mentorico in nekaj vrstniki so se odpravili na potovanje v Španijo.

V oktobru smo se s šolo odpravili v Španijo. Najprej smo se s kombijem odpeljali na Dunaj, na letališče. Tam smo prestopili na letalo in poleteli do Španije. Na letalu mi je bilo zelo zanimivo, saj sem se z njim peljal prvič.

Ko smo prišli v Španijo, smo se odpravili do hotela. Tam smo se namestili v sobe in se razpakirali. Vsak dan smo šli na zajtrk, kosilo in večerjo. Po kosilu smo imeli počitek. Hodili smo v šolo. Ogledali smo si, kakšna je. Tam smo počeli različne stvari in se igrali igre. Imeli smo različne delavnice, pekli smo, izdelovali namaze, se pogovarjali in družili. V šoli so imeli tudi vrt. V Španiji smo se vozili tudi z vlakom pod zemljo. Z enim vlakom smo se peljali kar 311 km/h. Šli smo tudi na sprehod po mestu, kjer smo si lahko kupili spominke. V sobah smo se družili in igrali karte. Zelo smo se zabavali. Zadnji dan smo šli v Madrid. Tam smo prespali en dan. Šli smo na pijačo in v trgovino, kjer smo si lahko kupili, kar smo si zaželeli.

Na potovanju mi je bilo zelo lepo, najboljšo pa mi je bilo leteti z letalom. Če bi imel še eno možnost, bi šel še enkrat na letalo. Tega potovanja ne bom nikoli pozabil.

Žan S.

Vir fotografije: Arhiv OŠ Cvetka Golarja Ljutomer

Pismo za lepši dan

Youngcaritas vsako leto novembra organizira akcijo PISMO ZA LEPŠI DAN. Ker smo se do zdaj že večkrat udeležili te akcije in smo imeli dober odziv, smo se odločili sodelovati tudi letos. Gre za akcijo pisanja pisem na roko, ki so namenjena osamljenim starostnikom, da jim polepšajo dan.

Nam vzame tako preprosto dejanje, kot je na roko napisano pismo ali voščilo, lepa beseda ali lepa misel, le malo časa.

Na drugi strani pa bralcu ta malenkost lahko pričara lepši dan in vlije upanje v boljšo prihodnost. Na ta način naše otroke učimo strpnosti, sprejemanja drugačnosti, sočutja in prijaznosti.

Otroci in vzgojitelji smo letos napisali 55 pisem, ki so nastajala v prijetnem vzdušju. Vsak je svoje pismo okrasil ali celo kaj narisal. Verjamemo, da smo nekemu z našimi besedami in risbicami polepšali dan.

Klavdija Paldauf,
mentorica akcije v zavodu

Sproščujoča moč zvoka

V letošnjem šolskem letu je vzgojiteljica Leja začela z novo zanimivo dejavnostjo, ki jo je poimenovala »Sproščujoča moč zvoka«.

Obiskovala je vse skupine in jim predstavila himalajsko skledo. Z njo je izvedla »zvočno kopel«. Otroci, pa tudi vzgojitelji, so zelo lepo sodelovali in uživali v sproščujočih zvokih te posebne posode. Otroci so na začetku postavljali vprašanja o skledi in aktivnosti, potem pa so bili zelo umirjeni, prijetni in uživali v zvokih, ki jih je izvajala vzgojiteljica. Vsi so povedali, da je »zvočna kopel« dobrodošla in zanimiva aktivnost, saj se pri tem lahko sproščamo ob zvokih himalajske sklede. Vsak mesec smo komaj čakali, da nas spet obišče.

Bralni krožek v SSD

V okviru bralnega krožka SSD smo decembra 2023 izbrali temo pravljice. Pri bralnem krožku ne vadimo samo branja, ampak tudi poslušanje, povzemanje in širjenje besednega zaklada ter obzorij.

Ker smo imeli temo pravljice, smo najprej na kratko spregovorili o pravljicah: katere poznamo, na kratko povzeli njihovo vsebino, se pogovarjali o tem, katera nam je najljubša pravljica in zakaj. Temu je sledilo potem ustvarjanje z risanjem.

Nina Rojnik, mentorica

Delavnice za starše

8. decembra 2023 smo za starše in rejnike organizirali prednovoletne delavnice. Najprej smo za naše obiskovalce pripravili kratek kulturni program, na katerem so otroci pokazali svoje vrline ob branju voščil, igranju na instrumente in petju. Čas delavnic, ki so sledile, pa je bil namenjen sproščnemu skupnemu druženju otrok, mladostnikov, staršev, rejnikov in vzgojiteljev. Ob sproščnem vzdušju smo po skupinah med klepetom ustvarjali, pekli pecivo, šli na razstavo ... Pomembno je bilo, da je dopoldan bil za vse prav prijeten, domač in sproščen.

obisk verženskega Božička

V nedeljo, 17. decembra 2023 je tudi nas je obiskal *verženski* Božiček s svojimi spremljevalci. Tradicionalno se vozi po Veržeju in obdaruje otroke, pa se je ustavil tudi pri nas v zavodu. Otroke je razveselil s presenečenjem.

Sponsorjem in organizatorjem se zahvaljujemo za obisk in darila.

Novoletna prireditev in obisk dobrih mož

Vsako leto ob koncu decembra otroci in vzgojitelji pripravimo jelkovanje – prednovoletno prireditev, na kateri nas vedno pričaka zanimiv kulturni program. Tudi letos je bilo tako. V sredo, 20. decembra 2023, smo se vsi skupaj zbrali v holu našega doma. V programu se je vsaka skupina predstavila po svoje, s svojo točko ali dvema. Program je bil pester: od petja, igranja na instrumente, repanja, plesanja, do pripovedovanja zgodbic ... Vse v duhu božiča in novega leta.

V goste smo povabili tudi vodjo doma, ravnateljico in učitelje ter tehnično administrativni kader; obiskali pa so nas tudi iz RTV Slovenija.

Po pestrem programu sta nas obiskala še Božiček in dedek Mraz, ki sta pridnim otrokom razdelila darila. Sledilo je veselje in presenečenje pri odpiranju daril. Na koncu pa so naše kuharice za nas pripravile še slavnostno večerjo, da smo se v skupinah otroci in vzgojitelji še malo podružili.

Luka Dončić za otroke v veržejju

Letos je otroke in mladostnike v našem domu pred božičem pričakalo prav posebno presenečenje. 21. decembra 2023 so nas obiskali predstavniki iz "Fundacija Luke Dončića" ter v imenu slovenskega košarkarja in zvezdnika lige NBA, naše otroke in mladostnike še pred odhodom na počitnice presenetili z darili.

"Želim, da veste, da mislim na vas in da sem zelo ponosen na vaš pogum in vašo moč. V novem letu 2024 vam želim vse najlepše," se je glasilo voščilo Luke Dončića in je bilo pripeto na darilo.

Presenečenje je uspelo v polni meri. Po hodnikih sta odmevala veselje in smeh, oči pa so se svetile ob odpiranju daril. Poleg tega, da je vsak od 56 otrok dobil svoje darilo, smo dobili še več kompletov igre Spikeball PRO, ki so jih še isti dan preizkusili v šolski telovadnici.

OD SRCA, HVALA, LUKA DONČIĆ !

Teo državni prvak v strelastiki

Že nekaj let med drugim po vzgojnih zavodih po celotni Sloveniji igramo in treniramo STRELASTIKO. Pri tej igri dva igralca na leseni plošči s pomočjo elastike usmerjata lesene ploščke skozi sredinsko odprtino na plošči na nasprotnikovo stran. Zmaga tisti, ki mu uspe vse svoje ploščke spraviti na nasprotnikovo stran. Ker pridno treniramo, je vsako leto med zavodi organizirano tudi državno tekmovanje v igranju te namizne igre. Vzgojni zavod Kranj je 25. januarja 2024 organiziral že 5. državno prvenstvo v strelastiki med vzgojnimi zavodi. Tekmovanja so se udeležili tudi naši trije igralci Patrik, Teo in Anej z mentorjem vzgojiteljem Borisom.

Fantje so borbeno sodelovali, na koncu pa nam je uspelo ... Teo je "raztural" in postal DRŽAVNI PRVAK V STRELASTIKI.

BRAVO FANTJE !

Štajerski kulturni dan

Ker smo letos praznovali kulturni dan sredi tedna in ga otroci niso preživel doma, smo jim pripravili "Štajerski kulturni dan". Posvetili smo se Štajerski in za otroke pripravili več delavnic in se na ta način spoznali s kulturo.

Dopoldan smo spoznavali večja štajerska mesta z ogledom videoposnetkov: Maribor, Slovensko Bistrico in Ptuj. Temu je potem sledila delavnica izdelovanja plakatov – predstavitev izbranega štajerskega kraja.

Druga delavnica je potekala po kosilu in bila namenjena spoznavanju štajerskih predstavnikov literarne umetnosti s pomočjo njihovih del. Po prebiranju in spoznavanju avtorjev so otroci likovno poustvarjali prebrana besedila in predstavili avtorje: Antona Aškerc, Edvarda Kocbeka, Antona Martina Slomška, Davida Berdača, Draga Jančarja in Svetlano Makarovič.

Tretja delavnica je bila najbolj zabavna, saj smo se igrali igro "Človek nea guši". Vsaka ekipa se je po igralni plošči premikala s pomočjo štirih figuric, ki smo jih spravljali v "hiško". Pri tem smo morali opraviti še izzive, pravilno odgovoriti na vprašanja in prevajati štajerske narečne izraze.

Po malici smo si ogledali slovenski film Kapa, ki predstavlja fanta, ki živi v domu in nato o vsebini še debatirali v pogovorni delavnici.

Zlata medalja

Naši otroci in mladostniki obiskujejo tudi dejavnosti izven šole. Anja že nekaj let obiskuje strelski krožek. Tokrat se je 1. februarja 2024 udeležila Področnega šolskega tekmovanja v streljanju z zračnim orožjem, ki je potekalo na strelišču v Murski Soboti. Sodelovalo je 61 učencev in dijakov. V svoji kategoriji je Anja osvojila ZLATO MEDALJO !

Čestitamo!

Vir fotografije:

<https://ssd-murska-sobota.blogspot.com/>

obisk sejma API Slovenija

Člani našega čebelarškega krožka so v soboto, 16. marca 2024, obiskali sejem Api Slovenija, ki je potekal v Celju. Gre za največji strokovni čebelarški dogodek v Evropi in je posvečen seveda vsemu okrog medu. Tam so si lahko ogledali raznoliko ponudbo čebeljih izdelkov in čebelarške opreme: pripomočke in materiale za čebelarjenje, med in izdelke iz medu, inovacije v čebelarstvu in apiterapijo. Skupaj z mentorico vzgojiteljico Marico in vzgojiteljico Nives so fantje in dekleta preživeli zanimiv, poučen in lep dan.

Osvojili so 3. mesto

Folklorna skupina Osnovne šole Cvetka Golarja, ki jo obiskujeta dva izmed naših otrok in mladostnikov, je na državnem srečanju folklornih skupin, II. Etno šola, osvojila 3. mesto. Predstavili so se s folklorno koreografijo z naslovom "Gnes je valentinovo". Tekmovanje je potekalo v Šentjurju pri Celju, kamor so se odpravili z avtobusom. Priprave na tekmovanje so trajale dolge tri mesece in trud se je poplačal. Osvojili so 3. mesto in se v Prlekijo vrnili s pokalom.

Maxu se je najbolj vtisnilo v spomin, ko so mu v roke izročili pokal. Navdušen je bil tudi nad kosilom, in sicer so jim gostitelji pripravili ocvrto meso in krompirček ter solato. Bil pa je nekoliko žalosten, ker se z bivšimi sošolci, ki so se prav tako udeležili tekmovanja, ni mogel vrniti v domači kraj.

(Po pripovedovanju Maxa zapisala Karmen Grnjak)

Vir fotografij:
Arhiv OŠ Cvetka Golarja
Ljutomer

Delavnica štajerskega repa

V sredo, 10. aprila 2024, je potekala delavnica štajerskega repa, ki je bila nadaljevanje dogodka (Štajerski) Kulturni dan. Delavnico so izvajali štajerski reperji Tilen Gotvajn, Mišel Ristov in Tadej Votolen. Namen delavnice je bil udeležence navdušiti za rep, glasbeno izražanje kot način soočanja z izzivi, občutki in dilemami ter jim omogočiti vpogled v proces produkcije glasbe. Sodelovalo je deset otrok in mladostnikov.

Pred pričetkom delavnice so otroci in mladostniki pomagali s pripravo odprtega kreativnega prostora v telovadnici. Ob prihodu izvajalcev so bili sprva nekoliko zadržani, potem pa so prebili led s številnimi vprašanji in se zares sprostili v igri asociacij Rime iz klobuka. Vzdušje je bilo vedno bolj sproščeno, kreativno in nastajalo je vedno več dobrih in zanimivih rim na štajerske besede, ki so jih otroci in mladostniki vlekli iz klobuka.

Kasneje so se udeleženci razdelili v tri skupine. Vsaka skupina je pod mentorstvom enega izmed izvajalcev ustvarila kratek komad na temo ciljev, želja in prihodnosti. Člani skupine so morali v komadu uporabiti tudi štajerske narečne besede, ki so jih pred tem potegnili iz klobuka.

Med pisanjem komadov je v telovadnici zavlada tišina. Udeleženci so si močno prizadevali, da najdejo dobre rime, ki bi jasno prikazale njihove cilje in želje. Vsake toliko pa je športno dvorano napolnil smeh in navdušenje, ko so te prave rime našli.

Sledil je zadnji del. Snemanje komada na zvočno podlago. Vsi so že nestrpno čakali, da pridejo do mikrofona in predstavijo svojo rimo. Po zaključenem snemanju je sledil bučen aplavz, na obrazih otrok in mladostnikov pa so žareli široki nasmehi. Ponosni, da jim je uspelo in v upanju, da imajo izvajalci še kaj v rokavu, so se poslovili pred Tilna, Mišela in Tadeja.

In res, ni še bilo konec. Sledila je kratka reperska točka prostega sloga, nad katero so bili udeleženci navdušeni. Ko so zbrali podpise vseh reperjev, so si zaželeli še, da delavnica štajerskega repa ni samo nadaljevanje, ampak postane nadaljevanka.

Lara Samojlenko,
koordinatorica delavnice

Všeč mi je bilo, ker sem bil v skupini z dvema zelo kul fantoma iz zavoda. Veliko smo se smejali. Najbolj sem si zapomnil, ko smo snemali komad. Takrat sem se počutil frajersko in repersko.

Max V. Z.

Ja, bilo je odlično! Najprej so prišli vsi trije reperji, Gotti, Tadee in Amo. Potem smo se šli eno igro, pri kateri smo dobili vsak eno slengovsko štajersko besedo, ki smo ji poiskali drugo besedo, ki se je morala nanjo rimati. Zatem smo šli v skupine za mizo in smo si s svojimi besedami izmišljali neko muziko (besedilo pesmi). Ko smo pesem naredili, smo jo skušali dodati ritmu oz. smo jo morali zapeti - svojo pesem. Po petju smo dobili od izvajalcev podpise, pospravili in končali z delavnico.

Aljoša F.

Tilen Gotvajn - Gotti:

"Otroci so me presenetili s svojim entuzijazmom in zanimanjem za rap, odlično so se tudi vklopili v delavnice in med seboj sodelovali. Upamo, da smo jih vsaj kanček toliko navdihnili, kolikor so oni nas."

Tadej Votolen - Tedee:

"Delavnica hip hopa v Veržeju je bila čudovita izkušnja, ki me je obogatila in sem za njo hvaležen."

Še rima:

"Otroci Veržeja bli veseli, ko rimat smo začeli. - Top - naredili krog in vokale posneli, ker to je hip hop."

Mišel Ristov - Amo:

"Fino vzdušje na delavnici! Otroci so bili zakon in sodelovali ves čas. Komaj čakam, da vidimo končni izdelek, ki jim bo ostal vso življenje! Upam, da zadevo kdaj spet ponovimo in še nadgradimo osvojena znanja."

Potepanje po Ljubljani

V četrtek, 25. aprila 2024 smo se 9. c skupaj z razrednikom in vzgojiteljico odpravili na potepanje po Ljubljani. Zjutraj smo se odpravili na pot in na vmesnem postanku pojedli malico. Ko smo prispeli v Ljubljano, samo kombi pustili v Parku Tivoli ter se peš odpravili do Hiše iluzij v središču mesta. Tam smo se zelo zabavali in smejali ob raziskovanju različnih iluzij in izzivov. Že na začetku nas je čakala nenavadna ključavnica na vratih, a nam je s skupnimi idejami uspelo, da smo jo odklenili. Preizkusili smo se v miselnih izzivi s sestavljančkami. Videli smo veliko različnih optičnih iluzij na plakatih in stenah ter iluzij z ogledali. Vsem nam je bila najbolj zanimiva soba z ogledali in tunel, najbolj strašljive pa 3D slike strašljivih Drakule, Frankensteina in mumije. Najbolj nenavadna pa je sigurno bila narobe obrnjena kopalnica.

Od tam smo se odpravili na sprehod po mestu. Ob Ljubljanci smo šli do Tromostovja, Prešernovega spomenika, Mosta zaljubljenecv in Ljubljanske tržnice. Ker smo vsi bili že lačni, smo se vrnili do avtomobila in se nato odpravili na kosilo, na poti domov pa še na sladoled.

Čeprav nas je spremljal dež, smo preživeli lep dan.

Likovna delavnica v Višnji Gori

Tudi letos smo pokazali, koliko umetnika je v nas. Udeležili smo se likovnega druženja v Višnji Gori, ki je potekalo 25. aprila 2024. Tokrat so na druženju bili Polona, Anja in Patrik.

Letos smo se že vnaprej pripravili, saj smo vedeli, da bomo ustvarjali na panjske končnice. Tako smo motive črpali iz narave, čebel in Kozlovske sodbe v Višnji Gori. Zaradi slabega vremena smo delali v učilnicah, kar pa nas ni čisto nič motilo. Polonin motiv sodbe kozlu je bil med favoriti, a je na koncu dobil glas premalo za zmago. Čeprav noben od naših ni osvojil glavne nagrade, pa je bilo pomembno druženje in izkušnja, ki smo jo vsi ob tem dobili.

Nives Bratkovič, mentorica

Pohod po Jurčičevi poti

V četrtek, 16. maja 2024, smo sedem fantov in dva vzgojitelja prehodili Jurčičevo pot v Višnji Gori. Pot je bila dolga 10 km. Začeli smo jo na Muljavi pri Jurčičevi domačiji in jo zaključili v tamkajšnjem Strokovnem centru. Med samo potjo, ki je že sama po sebi bila slikovita in zanimiva, so nas na točkah čakale posamezne naloge. Tako smo se morali preizkusiti v gledališču, pri hoji s hoduljami, matematiki in v sladkanju s sladoledom. Po dolgi poti nas je že čakalo kosilo nato pa je sledilo izbiranje najboljšega nastopa na talentih. Dan je bil dolg in pester. Domov smo odhajali polni navdušenja in veselja, a začela nas je tudi premagovati utrujenost.

Nives Bratkovič in Bojan Sagaj

V Višnji Gori je bilo vredu. Imeli smo igre, pri katerih smo morali precej napeti možgane, saj je bila ena naloga matematična. Pri eni igri smo morali skakati v vreči in metati balone. Pri tretji igri smo morali hoditi po lončkih, ki smo si jih na nogah držali z vrvicami. Pri tej igri sem enkrat padel, ampak se na srečo nisem poškodoval. Proti koncu smo dobili sladoled, za kosilo pa smo si lahko sami sestavili pico.

N. R. L.

Izlet se je začel z dolgo vožnjo v Višnjo Goro. Ko smo prispeli v vzgojni dom, smo po malici odšli na ogled gledaliških nastopov skupin. Bilo je smešno. Po predstavah smo odšli na dolgi pohod. Imeli smo postaje. Ko smo prišli nazaj, smo jedli kosilo. Potem so sledile karaoke, ki so bile zelo smešne. Po karaokah smo se odpravili nazaj domov.

Ilia K.

Najbolj smo uživali v pohodu in med potjo nazaj, ko smo poslušali glasbo, peli pesem Čokolada. Zelo sem užival.

J. N.

V Višnji Gori smo najprej dobili zajtrk, nato pa se z avtobusom odpeljali na prvo točko. Tam bi morali predstaviti skeč, ki pa ga mi nismo uspeli pripraviti. Odpravili smo se na pohod in po nekaj kilometrih prišli do druge točke. Tam smo mogli skakati z vrečo. Na tretji točki smo dobili sendviče nato pa reševali nalogo iz

matematike. Po rešeni nalogi smo nadaljevali pot. Prišli smo do koč, kjer smo dobili sladoled. Ko smo ga pojedli, smo nadaljevali pot do zavoda. Tam smo dobili pico in pijačo. Ko smo pojedli, smo se malo pogovarjali. Nato smo odšli na karaoke. Pohod je bil zelo lep in zabaven. Zelo lepo sem se imel.

P. K. F.

Ob pol šestih zjutraj smo se zbudili, se uredili in odpravili na pot. Na poti smo lahko poslušali glasbo, kar je bilo super. Vozili smo se dve uri in nekaj minut. Na poti smo se na kratko ustavili v Lukovici, potem smo šli dalje na pot. Do konca poti smo se hecali in zabavali z vzg. Bojanom in vzg. Nives. Ko smo prišli, smo jedli hotdog, potem pa smo se odpravili na avtobus. Do Jurčičeve domačije smo se peljali 11 km. Preden smo pohod začeli, smo imeli neke igre - nastope, potem pa smo šli. Na poti so bile štiri postaje. Atletika, matematika in fizika, metanje vodnih balonov v rjuho. Tik pred koncem smo dobili sladoled. Od tu ni bilo več daleč in končno smo prišli nazaj v zavod. Vsak je dobil svojo pijačo in pico. Sledil je najbolj zabaven del. Karaoke!

Za pohod in naloge smo osvojili 9. mesto. Najboljši del karaok je bila pesem Čokolada. Nizozemci so bili tudi super. Potem pa smo šli domov. Super izlet.

Erik S.

Maraton treh src

Letos sem šel tečt na maraton v Radence. Maraton je bil 18. maja 2024. Ko smo prispeli tja, smo se najprej ogreli in pripravili za tek. Najprej so štartali tisti, ki so tekli 21 in 42 km in vzgojiteljica Jasmina je mislila, da smo tudi mi na vrsti. Z Anejem sva ji rekla, da moramo še malo počakati, saj štartamo v drugi skupini, ki teče na 5 in 10 km. Teči smo začeli vsi skupaj, potem sta Anej in vzgojiteljica Jasmina tekla naprej. Nekaj časa smo se še lovili, potem smo tekli vsak po svoje. Ko sem tekkel, sem videl oznake za 1 km, 2 km, 3 km, potem pa že za 6 km. Mislim sem, da sem šel po pomoti na napačno pot in tekkel na progi za 10 km. Kmalu sem ugotovil, da sem na pravi poti.

Vesel sem, da sem maraton pretekel in izpolnil cilj. Že na treningih z vzgojiteljico Nastjo sem si zadal, da bom pretekel 5 km. Kdo ve, mogoče pa bom drugo leto pretekel že 10 km. Všeč mi je bilo, da so nas pri teku po poti podpirali in motivirali ljudje, čeprav nas niso poznali. Vsi so navijali za vse tekače, ki smo se maratona udeležili. Bil sem v dobri družbi. Ponosen sem na nas tri, da smo se vsi dobro odrezali na maratonu. Vesel sem tudi za vzgojiteljico Smiljo, ki je pretekla maraton na 42 km.

Dejan S.

Ko smo prišli v Radence, smo se najprej ogreli in nato šli na štart, da smo se pripravili na tek. Vzgojiteljica Jasmina je mislila, da tečemo s prvo skupino, ampak oni so tekli na 21 in 42 km, zato sva vzgojiteljici rekla, da mi tečemo malo kasneje. Od nas treh sem jaz prišel prvi na cilj. Vsi smo dobili na cilju medaljo, takoj ko smo prestopili ciljno črto. Vzgojiteljica Jasmina in Dejan sta pritekla kasneje. Ko smo si odpočili, smo se odpravili domov.

Anej O.

Pohod treh src

Tudi letos smo šli na Pohod treh src in prehodili 19 km. Med pohodom smo se pogovarjali, se zabavali, opazovali naravo in jedli sladkarije. Bilo mi je lepo, ker smo letos šli po drugi poti. Na vrhu smo imeli zelo lep razgled. Srečali smo tudi vzgojiteljico Jasmino ter Dejana in Aneja, ki so tekli na maratonu. Hvaležen sem, da nas je vzgojiteljica Stela peljala na ta pohod.

Žan S.

V soboto smo z vzgojiteljico Stelo šli na Pohod treh src. Izbrali smo si daljšo pot, ki je bila dolga 12 km. Skupaj smo prehodili skoraj 20 km, ker smo morali peš še od avtomobila na start in potem tudi nazaj. Vem, da se sliši veliko, ampak, če se smejiš, zabavaš in vmes ustaviš za kratek počitek, hitro minejo kilometri in čas. Najlepši pa je bil razgled, ki smo ga imeli celo pot.

Ko smo prehodili celo pot, smo dobili še zadnji pečat na kartonček, ki je služil kot dokaz, da smo progo res prehodili. Na koncu smo si privoščili še sladoled. Med počitkom nam je v ozadju igral band iz ljutomerske gimnazije.

Na tem pohodu je bilo vse dobro, imeli smo se lepo, le ena stvar ni bila ok: obula sem si copate, ki so me ožulili.

Polona L. K.

Šli smo na Pohod treh src. Na poti smo imeli več postaj. Vesel sem, da smo šli na pohod. Še večkrat bi šel. Med potjo smo se hecali in opazovali naravo. Bili smo pridni. Na cilj smo prišli zelo hitro, kljub temu, da smo prehodili 12 km. Vmes smo se ustavili, jedli sladkarije in pili. Ko je bilo pohoda konec, smo se usedli v senco in poslušali glasbo ter gledali tekače prihajati v cilj.

Nik S.

Že ob 8. uri smo se odpravili iz skupine in se nato s kombijem odpeljali v Radence. Ko smo poiskali parkirišče, smo se peš odpravili do štartne hiške. Tam smo vzeli kartončke in se odpravili na 12 km pot. Bil je lep sončen dan in veliko smo se zabavali. Na cilju smo si oddahnili in se usedli v senco na kamne. Najbolj mi je bilo všeč, da smo šli na daljšo pot in se celo pot veselili.

Jan S.

Z vzgojiteljico Stelo smo šli na Pohod treh src v Radence. Prehodili smo 19 km. Na vrhu Kapele smo imeli lep razgled. Vesela sem, da smo se lahko družili, smejali in zabavali. Ko smo prispeli na cilj, smo sedli na kamne in tam pojedli sladoled. Tam smo opazovali prihod tekmovalcev maratona v cilj in poslušali mlade nastopajoče iz Gimnazije Ljutomer.

Janeli B.

Šli smo na Pohod treh src. Vmes smo se ustavljali na postojankah. Šli smo mimo cerkve in tam smo se slikali. Pot smo nadaljevali proti vrhu in se vmes veliko hecali. Na cilj smo prišli zelo hitro, kljub dolgi poti, a je šlo, ker smo imeli postanke.

Tin N.

Naši čebelarji

Naši čebelarji - člani čebelarskega krožka so vse leto bili pridni. Spoznavali so se z delom čebelarja, se učili o tem, kaj vse je potrebno s čebelami postoriti in kako primerno skrbeti za njih. Skupaj z mentorico Marijo Balažic in gospodom Novakom so skrbeli tudi za naš čebelnjak in naše čebelje družine.

V zadnjem času so se še posebej intenzivno pripravljali tudi na državno tekmovanje mladih čebelarjev, ki ga je Čebelarska zveza Slovenije organizirala v sodelovanju z Osnovno šolo Pivka, Čebelarskim društvom Pivka, občino Pivka in Javnim zavodom Turizem Pivka.

Na OŠ Pivka se je v soboto, 11. maja 2024, odvijalo 46. državno srečanje in tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije. Slovenski mladi čebelarji in njihovi mentorji se se tam družili ter pokazali svojo predanost in znanje v čebelarstvu. Letos je bilo 500 tekmovalcev. Med njimi so bili tudi naši krožkarji: Anja, Martin in Jure, ki so dobili bronasto priznanje ter Kevin in Niki, ki sta dobila zlato priznanje. Naša mentorica in ekipa otrok se je ponovno izkazala, za kar jim izrekamo vse čestitke in jih pozdravljamo s čebelarskim pozdravom: Naj medi!

Čebelarska zveza Slovenije je v sodelovanju s Čebelarsko zvezo društev Pomurja in Občino Beltinci letos pripravila praznovanje 21. slovenskega čebelarskega praznika in obeležitev 7. svetovnega dne čebel, v soboto, 18. maja 2024 v Beltincih. Tega so se z mentorico udeležili tudi naša čebelarska navdušenca Niki in Anja.

Čebelarski krožek

Nekaj učencev nas obiskuje čebelarski krožek, pri katerem se učimo o čebelah in čebelarstvu. Pet nas je šlo na Državno tekmovanje mladih čebelarjev v Pivko. Tam sva Martin in jaz v nižji stopnji dosegla bronasto priznanje, Jure je v srednji stopnji dobil bronasto, Niki in Kevin pa na višji celo zlato priznanje. Po zaključenem tekmovanju smo vsi udeleženci dobili kosilo in za sladico medeni sladoled, posut s cvetnim prahom. Medtem, ko smo čakali na rezultate, smo šli na ogled presihajočih jezer v bližini Pivke. Vsak tekmovalec je dobil hranilnik v obliki panja in sadiko lipe, ki si jo lahko posadimo doma. Nekaj lip smo vzeli, da jih bomo posadili pri zavodu.

Z Nikijem sva en teden pozneje bila tudi na prireditvi 7. svetovnega dneva čebel v Beltincih, kjer so veliko govorili o pomenu čebel za opraševanje in pridnosti čebelarjev, ki skrbijo zanje.

Tudi čebele iz naših dveh čebeljih družin so pridne, zato smo lahko letos spet točili med. Pri tem smo se zelo zabavali in sladkali. Za naši čebelji družini skrbi g. Novak, čebelar iz ČD Veržej, v okviru katerega deluje tudi naš krožek. Na njihovem dnevu odprtih vrat smo krožkarji izdelovali sadilne kroglice, v katerih so bila semena sončnic. Zemljo zanje in seme sončnic nam je podarilo podjetje Hofer. Sadilne kroglice smo potem podarjali obiskovalcem, ki so jih lahko doma posadili.

Čbelica, Niki N. (voščenske)

Člani čebelarskega krožka skrbimo tudi za gredico z medovitimi rastlinami, ki je zasajena ob zavodu, zato, da jih lahko obiskujejo čebele. Pri krožku je vedno zabavno in sladko, poleg tega pa se veliko naučimo o čebelah in naravi.

Anja H.

Likovno

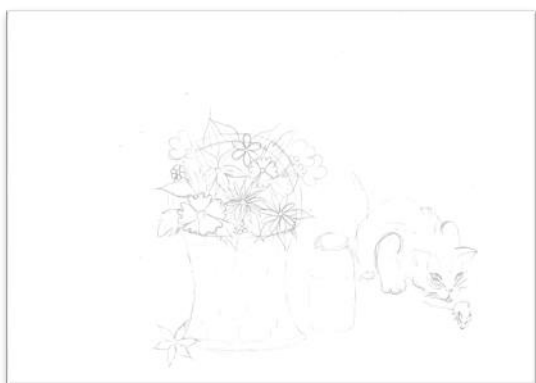
Grad, Anže B. (voščenske, svinčnik)

Pred hišo, Panči Š. (voščenske)

Pred blokom, Panči Š. (voščenske)

Mačka in miš, Arduana S. (sviņnik)

Donkey Kong, Denis R. (sviņnik, barvice)

Zimsko mesto, Dejan S. (voščenske)

Zimska idila, Alja K. (flomaster)

ustvarjanje

Pomlad, Sebastian L. K. (voščenske)

Pomlad, Zala T. (voščenske)

Hiška na drevesu, Blaž P. (voščenske)

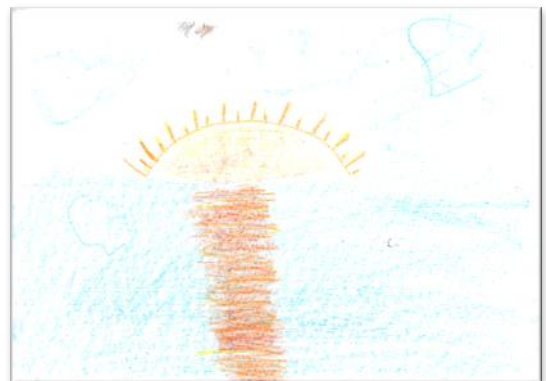
Na hribu, Peter N. (voščenske)

Drevo, Sebastian L. K. (voščenske)

Na morju, Sebastian L. K. (voščenske)

Sončni zahod, anonimno (voščenske)

Pohod na Kapelski vrh

V sredo, 29. maja 2024 je šla 4. skupina na pohod na Kapelski Vrh. Vsi fantje so bili dobre volje in smo se imeli lepo. Uživali smo v lepem vremenu in na koncu pohod zaključili veseli. Vsi smo premagali 7 km pot na vrh hriba. Celo pot smo iskali zaklad in šele čisto na vrhu smo ga vendarle našli - sami sebe ...

Na izletu, Panči Š. (barvice)

V sredo smo šli na pohod. Ta čas mi je veliko pomenil in zelo sem se trudil, da sem prišel na vrh. Med potjo se nismo nič kregali in upam, da kdaj še gremo spet. Na koncu smo našli zaklad. Zaklad je bil, da smo vsi prišli na vrh.

Anej Kra.

Na pohodu na Kapelski Vrh smo naredili 7 km. Na vrhu smo prišli do cerkve. Tam smo jedli malico, kekse domačico in rafaello.

Erik S.

Na pohodu mi je bilo zelo zanimivo. Po poti smo se veliko hecali. Na koncu smo se slikali.

Petr N.

Ker je šla cela skupina na pohod, smo se peljali s kombijem in avtom v Radence. Kombi je vozila vzgojiteljica Nastja, avto pa vzgojiteljica Kamila. S seboj smo vzeli malico, ki smo si jo dali v nahrbtnike. Jaz in moj najboljši prijatelj Martin sva nahrbtnik imela skupaj. Vreme je bilo sončno in toplo. Za varnost smo si morali nadeti rumene jopiče. Parkirali smo na parkirišču, potem pa smo hodili približno eno uro in 15 minut. Ko smo prišli na vrh, smo pri cerkvi opravili malico. Ker smo bili pridni, smo dobili tudi sladkarije. Najboljše je to, da smo se imeli fajn.

Nino V.

odpustnikom na pot

Hodim po stezi. Grem, kamor me peljejo koraki. Na obzorju zagledam obris mesta. V sebi čutim, da bi lahko v tem mestu našel vse: svoje cilje, namene in dosežke ter sanje. Vse, kar si želim, kar potrebujem, kar bi najraje bil, po čemer hrepenim, kar nameravam, za kar si prizadevam, k čemur sem vedno stremel ...

Odpravim se mestu naproti. Kmalu se začne pot. Pot je strma. Kmalu mi pot prekriža ogromen jarek. Vzajem zalet, skočim in ga preskočim. Ko nadaljujem pot, se spet pojavi nov jarek. Spet vzajem zalet, ga preskočim in nato kar stečem proti mestu. Na poti ni več videti ovir, a se nenadoma pred menoj odpre prepad. Nemogoče ga je preskočiti, a najdem les, žebelje in orodje, zato začnem graditi most. Minevajo ure, morda dnevi, morda meseci preden je most narejen. Ko ga prečkam, šele na drugi strani zagledam ogromno obzidje. Ni načina, da bi se mu izognil. Odločim se, da bom splezal čez. Malo počivam, da pridem do sape ...

*Nenadoma zagledam ob poti dečka. Gleda me, kot bi me poznal in se mi nasmehne. Spominja me name, ko sem bil še otrok. Na glas proti njemu negodujem: »Zakaj je na poti do mojega cilja toliko ovir?« Deček le skomigne z rameni in reče: »Zakaj sprašuješ mene? Prej jih ni bilo. Ti si jih prinesel s seboj.«
(prirejeno po Jorge Bucay: Ovire)*

Skupaj z vami smo vas vzgojitelji v času, ki smo ga skupaj preživeli, poskušali naučiti, kako najti pot iz vsake še tako nepredvidljive situacije in pri tem biti spoštljiv, sočuten, prijazen, vztrajen, iznajdljiv, marljiv ... Skušali smo vam pokazati, kako se pri tem soočiti z ovirami in najti pot mimo njih. Ovire v življenju vedno znova najdemo vsi. Razlikujemo se le v tem, na kakšen način se z njimi soočamo.

Pogled tja, Patrik L. (voščenske)

Želimo vam, da vaša pot kljub vsem oviram nadaljujete kot boljša verzija samega sebe, da se zavedate, da je vsak posameznik hkrati najpomembnejši človek v svojem življenju, ampak ni edini pomemben človek na svetu, saj živi v družbi vseh ostalih.

Vse dobro,

vaši vzgojitelji

RAZMIŠLJANJA

GLASILO OTROK OŠ VERŽEJ, ENOTA DOM

Šolsko leto 2023/24

31. številka

Urednica:

Klavdija Paldauf

Naslovnica:

Vrtnica in metulj (barvice) Polona L. K.

Besedila:

Otroci in vzgojitelji OŠ VERŽEJ, SC Veržej, Enota DOM

Mentorica: Klavdija Paldauf in vzgojitelji po skupinah

Fotografije:

Arhiv OŠ VERŽEJ, SC Veržej, Enota DOM

Likovni izdelki:

Otroci in mladostniki OŠ Veržej, SC Veržej, Enota DOM

Mentorica: Lidija Košar

Računalniška obdelava, postavitve in prelomi:

Klavdija Paldauf

Lektoriranje:

Ivan Kuhar

Klavdija Paldauf

Veržej, junij 2024